

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 4 decembrie 2009 (05.12)
(OR. en)**

**16917/1/09
REV 1**

LIMITE

**CO EUR-PREP 1
POLGEN 228**

NOTĂ

Sursă: Secretariatul General al Consiliului

Destinatar: Consiliul

Subiect: *Consiliul European (10-11 decembrie 2009) Proiect de concluzii*

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor proiectul de concluzii, spre adoptare de către Consiliul European la 10 și 11 decembrie 2009.

o
o o

Reuniunea Consiliului European a fost precedată de o prezentare a domnului Jerzy Buzek, Președintele Parlamentului European, în urma căreia a avut loc un schimb de opinii.

o
o o

I. Aspecte instituționale

1. Consiliul European salută intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie. Tratatul asigură Uniunii un cadru instituțional stabil și durabil și va permite Uniunii să se concentreze pe deplin asupra abordării provocărilor din perioada următoare.
2. Activitatea pregătitoare intensivă, desfășurată pe parcursul președinției suedeze, astfel cum este prezentată în raportul Președinției (17033/1/09), a permis intrarea în vigoare în bune condiții a tratatului. La 1 decembrie, Herman Van Rompuy și-a preluat atribuțiile în calitate de Președinte al Consiliului European, iar Catherine Ashton pe cele de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.
3. Consiliul European, ca urmare a raportului Președinției pe care l-a aprobat în octombrie 2009, invită Înaltul Reprezentant să prezinte rapid propunerea privind organizarea și funcționarea Serviciului european pentru acțiune externă, în vederea adoptării acesteia, împreună cu actele juridice și bugetare aferente, până la sfârșitul lunii aprilie 2010. Activitățile de pregătire ar trebui să continue în forma actuală.
4. Consiliul European salută lansarea de către Comisie a unei consultări publice cu privire la inițiativa cetățenilor. Acesta invită Comisia să prezinte o propunere legislativă cât mai curând posibil, în vederea adoptării acesteia în prima jumătate a anului 2010.

p.m.

II. Situația economică, financiară și a ocupării forței de muncă

5. Criza economică și financiară a provocat dificultăți serioase economiei mondiale și a dus la cea mai dificilă recesiune economică din anii 1930 până acum. Pentru abordarea crizei, UE și statele sale membre au pus în aplicare o gamă largă de măsuri extraordinare, inclusiv Planul european de redresare economică din decembrie 2008. Măsurile de sprijin au fost esențiale pentru restabilirea încrederii în piețele financiare și pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a acestora, precum și pentru atenuarea impactului crizei asupra creșterii economice și ocupării forței de muncă.
6. Situația economică s-a stabilizat, iar nivelul încrederii este în creștere. Previziunile indică o redresare ușoară în 2010, urmată de o revenire la o creștere mai puternică în 2011. Dar există în continuare incertitudini și fragilități, iar preconizările privind situația socială și cea a ocupării forței de muncă indică o continuare a deteriorării în 2010. Prin urmare, politicile în sprijinul economiei ar trebui să rămână în vigoare, iar retragerea acestora să se producă numai după asigurarea integrală a redresării. Pentru a crea așteptări realiste și pentru a consolida încrederea, Consiliul European reconfirmă importanța elaborării și comunicării unor strategii credibile și coordonate de ieșire din politicile extinse de stimulare.

Strategii de ieșire

7. Consiliul European subliniază faptul că strategia de ieșire pentru domeniul fiscal va fi pusă în aplicare în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere, care rămâne piatra de temelie a cadrului bugetar al UE. Recomandările adresate țărilor pentru care s-a declanșat procedura de deficit excesiv, în special în forma adoptată de Consiliu la 2 decembrie, reprezintă un instrument important pentru restabilirea finanțelor publice solide. În acest context, Consiliul European își reiterează concluziile din 20 octombrie cu privire la strategia de retragere pentru domeniul fiscal și reamintește faptul că strategia va include o consolidare care să depășească semnificativ pragul de 0,5% din PIB pe an, asociată unor reforme structurale care să pună bazele unei sustenabilități fiscale pe termen lung. Consolidarea fiscală ar trebui să înceapă cel mai târziu în 2011, și mai devreme în unele state membre în care aceasta corespunde circumstanțelor economice, cu condiția ca previziunile Comisiei să indice în continuare că redresarea se consolidează și se autonomizează.

8. Sunt necesare strategii de ieșire mai extinse, luând în considerare, de asemenea, necesitatea reducerii progresive a schemelor de sprijin financiar. Activitatea ulterioară trebuie să se ghideze în funcție de principiile aplicate retragerii sprijinului pentru sectorul financiar, astfel cum au fost stabilite de Consiliu la 2 decembrie 2009. Este esențial să se elaboreze o abordare coordonată, care să țină seama de stabilitatea financiară și de circumstanțele fiecărui stat membru și prin care să se introducă stimulente progresive pentru instituțiile financiare, astfel încât acestea să înceteze să depindă de sprijinul financiar public.
9. Consiliul European a subliniat că eliminarea treptată a măsurilor de sprijin public ar trebui să fie coordonată în mod corespunzător între statele membre pentru a evita efectele negative de contaminare, că calendarul de ieșire ar trebui să țină seama de o gamă largă de elemente și că, în funcție de circumstanțele fiecărui stat membru, acea eliminare treptată a sprijinului ar trebui să înceapă cu garanțiile guvernamentale.
10. Consiliul European încurajează Consiliul să își continue activitatea cu privire la strategiile de ieșire și să prezinte un raport până în luna martie 2010, atât cu privire la domeniul fiscal, cât și la sectorul financiar.

Piețele financiare

11. Criza financiară a demonstrat în mod clar punctele slabe ale actualului cadru de reglementare și ale mecanismelor actuale de supraveghere pentru instituțiile financiare. Consiliul European salută acțiunile rapide și hotărâte întreprinse de Consiliu, care a convenit asupra unei structuri fundamental noi pentru supravegherea financiară în Europa. Această nouă structură este instituită pentru a restabili încrederea consumatorilor și a investitorilor în piețele financiare, pentru a oferi o protecție sporită împotriva viitoarelor creșteri nefondate și a viitoarelor crize din economie, pentru a consolida stabilitatea și pentru a face ca supravegherea să corespundă realității integrării pe piață.

12. Consiliul European salută abordarea generală la care a ajuns Consiliul cu privire la un pachet complet pentru un nou cadru de supraveghere în Uniunea Europeană. Un nou Comitet european pentru riscuri sistemice va asigura Uniunii Europene un sistem de monitorizare a riscurilor macroprudențiale și de transmitere de avertismente și recomandări cu privire la măsurile corective atunci când astfel de riscuri sunt semnificative. Cele trei noi autorități de supraveghere bancară, pentru asigurări și pentru piețele valorilor mobiliare vor elabora standarde tehnice comune, vor avea un rol important de coordonare în colegiile supraveghetorilor, vor fi în măsură să acționeze în mod eficace în cazul unor urgențe financiare și vor asigura aplicarea consecventă a dreptului comunitar prin, *inter alia*, mediere obligatorie. Consiliul European așteaptă cu interes o adoptare rapidă de către Parlamentul European, astfel încât noul sistem să poată deveni operațional în cursul anului 2010.
13. Adoptarea de către Consiliu a unei abordări generale privind modificările aduse Directivei privind cerințele de capital reprezintă un pas înainte spre consolidarea reglementării financiare în lumina crizei financiare. Aceasta întărește cerințele privind capitalul pentru anumite activități bancare și introduce norme clare și obligatorii cu privire la remunerare, în acord cu cele susținute de liderii G-20. Politicile de remunerare în cadrul sectorului financiar trebuie să promoveze o gestionare a riscului solidă și eficace și ar trebui să contribuie la prevenirea pe viitor a crizelor în economie. Consiliul European așteaptă acum de la Parlamentul European să obțină în mod rapid un acord final. Consiliul European invită sectorul financiar să pună imediat în aplicare practici compensatorii solide și salută intenția Comisiei de a monitoriza îndeaproape punerea în aplicare a principiilor de remunerare solide. Consiliul European îndeamnă de asemenea la continuarea progreselor în ceea ce privește contracararea prociclicității în sectorul bancar și invită Comisia să prezinte și alte propuneri în 2010, luând în considerare activitatea în curs de desfășurare a Comitetului de la Basel.
14. Consiliul European subliniază de asemenea necesitatea accelerării lucrărilor pe marginea propunerii de directivă privind administratorii fondurilor de investiții alternative, care ar trebui să abordeze și chestiunea politicilor de remunerare corespunzătoare. Consiliul salută intenția Comisiei de a prezenta, în 2010, propuneri legislative în vederea îmbunătățirii stabilității și a transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate.

15. UE se confruntă cu provocări structurale importante. Acesta este motivul pentru care Strategia de la Lisabona a fost lansată cu zece ani în urmă. Această strategie a fost utilă în crearea unui cadru de consolidare a competitivității europene și de încurajare a reformei structurale. În prezent, a sosit momentul evaluării impactului Strategiei de la Lisabona și, mai ales, momentul orientării spre viitor. Având în vedere impactul social și economic al crizei, având de asemenea în vedere provocările ridicate de îmbătrânire și schimbările climatice, este nevoie, mai mult ca niciodată, de o nouă abordare. Pentru a continua îmbunătățirea competitivității și sporirea potențialului de creștere al UE, politicile trebuie reorientate spre reforme pe termen lung, în cadrul unei noi strategii, ambițioase și restructurate.
16. Perioada care se întinde până la Consiliul European de primăvară ar trebui folosită pentru a defini elementele unei astfel de strategii pentru UE 2020 și pentru a examina modalitățile de garantare a finanțelor publice sustenabile, menținându-se în același timp investițiile și serviciile sociale, modalitățile de creare a unor piețe de muncă integratoare și eficiente, modalitățile de consolidare accentuată a pieței interne, precum și modalitățile de exploatare completă a schimburilor comerciale externe și a deschiderii spre exterior. Alte aspecte importante care trebuie examinate vizează beneficiile oferite de o economie mai ecologică, îmbunătățirea mediului de afaceri și aprofundarea bazei de cunoștințe din cadrul economiilor noastre, inclusiv a cercetării și inovării. În acest context, ar trebui depuse toate eforturile pentru a se asigura coeziunea socială și egalitatea de gen.
17. În același timp, Consiliul European îndeamnă la un nou proces de reflecție privind metodologia care va trebui utilizată; este nevoie de o structură de guvernare mai eficientă și mai transparentă, direcționată înspre obținerea de rezultate tangibile. În acest context, monitorizarea și evaluarea măsurilor strategice sunt esențiale. Este de asemenea necesară aprofundarea reflecțiilor privind modalitatea optimă de utilizare a recomandărilor pentru fiecare țară, de consolidare a legăturii dintre măsurile naționale și măsurile UE, precum și de asumare sporită a responsabilității la nivel național printr-o implicare mai activă a partenerilor sociali și a autorităților regionale și locale.
18. Consiliul European ia act de consultarea lansată de către Comisie cu privire la viitoarea strategie și așteaptă cu interes o propunere ambițioasă cât de curând posibil, în 2010, în vederea unei dezbateri complete în cadrul Consiliului European de primăvară din 2010.

19. Dezvoltarea durabilă rămâne un obiectiv fundamental al Uniunii Europene în temeiul Tratatului de la Lisabona. Conform celor evidențiate în raportul Președinției privind revizuirea în 2009 a Strategiei de dezvoltare durabilă a Uniunii (16818/09), strategia va continua să ofere o viziune pe termen lung și va reprezenta cadrul global de politică pentru toate politicile și strategiile Uniunii.
 20. O serie de tendințe nedurabile necesită acțiuni urgente. Sunt necesare eforturi suplimentare semnificative pentru a reduce schimbările climatice și pentru a se adapta la acestea, pentru a reduce consumul ridicat de energie în sectorul transporturilor și pentru a stopa pierderea actuală a biodiversității. În viitor, va fi necesar să se acorde o mai mare atenție procesului de trecere la o economie sigură și durabilă, cu emisii scăzute de dioxid de carbon și cu consum redus. Acțiunile prioritare ar trebui precizate mai bine în viitoarele revizuri. Guvernanța, inclusiv mecanismele de punere în aplicare, de monitorizare și de continuare, ar trebui consolidată, de exemplu prin stabilirea unor legături mai clare cu viitoarea strategie UE 2020 și cu alte strategii cu caracter transversal.
-
21. Consiliul European salută intenția Comisiei de a institui forumul pentru zonele ultraperiferice ale Europei, deschis tuturor statele membre și regiunilor ultraperiferice, astfel cum se prevede în comunicarea Comisiei prezentată la 17 octombrie 2008. Forumul inaugural va fi organizat la Bruxelles la 27 și 28 mai 2010 și va avea loc, ulterior, din doi în doi ani.
 22. Consiliul European reamintește obiectivul de a efectua o revizuire globală a bugetului, care să cuprindă toate aspectele cheltuielilor și resurselor UE. Consiliul European invită Comisia să înainteze un raport, astfel încât Consiliul să elaboreze orientările referitoare la priorități în cursul anului 2010.

III. Programul de la Stockholm - O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora

23. La cinci ani de la Programul de la Haga este timpul ca Uniunea să își revizuiască politica, pentru a face față în mod eficient noilor provocări. În acest scop, Consiliul European a adoptat un nou program multianual pentru perioada 2010-2014, și anume Programul de la Stockholm.
24. Consiliul European consideră că o prioritate pentru următorii ani o va reprezenta concentrarea asupra intereselor și necesităților cetățenilor și ale altor persoane față de care UE are o responsabilitate. Provocarea va consta în asigurarea respectării libertăților și a drepturilor fundamentale, precum și a integrității, garantându-se în egală măsură securitatea în Europa. Este extrem de important ca măsurile de aplicare a legii și măsurile de protecție a drepturilor individuale, a statului de drept și a normelor internaționale de protecție să fie consecvente și să se consolideze reciproc. Programul de la Stockholm se concentrează asupra priorităților prezentate mai jos.
25. ***Promovarea cetățeniei și a drepturilor fundamentale:*** Cetățenia europeană trebuie să devină o realitate tangibilă. Spațiul de libertate, securitate și justiție trebuie, înainte de toate, să fie un spațiu unic în care sunt protejate drepturile fundamentale. Extinderea spațiului Schengen trebuie să continue. Respectul față de persoană și față de demnitatea acesteia, precum și față de celelalte drepturi înscrise în Carta Drepturilor Fundamentale și în Convenția europeană a drepturilor omului reprezintă o valoare esențială. De exemplu, exercitarea acestor libertăți și conservarea cadrului privat al cetățeanului trebuie să treacă dincolo de frontierele naționale, mai ales prin protejarea datelor cu caracter personal. Trebuie să se țină seama de necesitățile speciale ale persoanelor vulnerabile, iar cetățenii europeni, și nu numai, trebuie să își poată exercita pe deplin drepturile specifice în interiorul Uniunii Europene, și chiar, atunci când este cazul, în afara Uniunii.

26. ***O Europă a dreptului și a justiției:*** Trebuie consolidată realizarea unui spațiu european de justiție, astfel încât să se depășească fragmentarea actuală. Ar trebui să se acorde prioritate mecanismelor care facilitează accesul la justiție, astfel încât populația să își poată valorifica drepturile pe întreg teritoriul Uniunii. Ar trebui de asemenea îmbunătățită cooperarea dintre profesioniștii din domeniul public, dar și formarea acestora și ar trebui mobilizate resursele necesare pentru eliminarea obstacolelor din calea recunoașterii actelor juridice în alte state membre.
27. ***O Europă care protejează:*** Ar trebui să se elaboreze o strategie de securitate internă pentru a se îmbunătăți și mai mult securitatea în Uniune, pentru a se proteja astfel viața și integritatea cetățenilor europeni și pentru a aborda criminalitatea organizată, terorismul și alte amenințări. Strategia ar trebui să vizeze consolidarea cooperării în domeniul aplicării legii, al gestionării frontierelor, al protecției civile, al gestionării dezastrelor, precum și al cooperării judiciare în materie penală în vederea transformării Europei într-un spațiu mai sigur. În plus, Uniunea Europeană trebuie să își fundamenteze acțiunea pe solidaritatea dintre statele membre și trebuie să aplice pe deplin articolul 222 din TFUE.
28. ***Accesul în Europa într-o lume globalizată:*** Accesul în Europa pentru oameni de afaceri, turiști, studenți, oameni de știință, lucrători, persoane care au nevoie de protecție internațională și alte persoane având un interes legitim de a intra pe teritoriul UE trebuie să devină mai eficient și mai eficace. În același timp, Uniunea și statele sale membre trebuie să garanteze securitatea pentru cetățenii proprii. Politicile privind gestionarea integrată a frontierelor și acordarea vizelor ar trebui concepute pentru a răspunde acestor obiective.

29. ***O Europă a responsabilității, solidarității și parteneriatului în materie de migrație și de azil:*** Elaborarea unei politici europene cuprinzătoare și vizionare privind migrația, bazată pe solidaritate și responsabilitate, rămâne un obiectiv-cheie al politicilor în Uniunea Europeană. Este necesară punerea eficientă în aplicare a tuturor instrumentelor juridice relevante, și ar trebui să se utilizeze pe deplin agențiile și birourile care operează în acest domeniu. Migrația bine gestionată poate aduce beneficii tuturor părților interesate. Pactul european privind imigrația și azilul oferă o bază clară pentru noi evoluții în acest domeniu. Europa va avea nevoie de o politică flexibilă, care să răspundă priorităților și necesităților statelor membre și care să permită migranților să își valorifice la maxim potențialul. Persoanelor care au nevoie de protecție trebuie să li se asigure accesul la proceduri de azil eficiente și sigure din punct de vedere legal. În plus, pentru a menține sisteme de imigrație și azil credibile și durabile în UE, sunt necesare prevenirea, controlul și combaterea imigrației ilegale, având în vedere faptul că UE se confruntă cu o presiune crescândă din partea fluxurilor de migrație ilegală, în special statele membre aflate la frontierele sale externe, inclusiv la frontierele sudice, în conformitate cu concluziile Consiliului European din octombrie 2009.
30. ***Rolul Europei într-o lume globalizată - dimensiunea externă:*** Importanța dimensiunii externe a politicii UE în domeniul libertății, securității și justiției subliniază necesitatea unei integrări sporite a acestor politici în politicile generale ale Uniunii Europene. Dimensiunea externă este esențială pentru abordarea provocărilor-cheie cu care ne confruntăm și pentru a oferi cetățenilor UE oportunități mai mari de a lucra și de a dezvolta afaceri în țări din lumea întreagă. Dimensiunea externă a JLS este esențială pentru o implementare reușită a obiectivelor acestui program și, în special, ar trebui să fie luată în considerare în toate celelalte aspecte ale politicii externe a UE și să fie pe deplin coerentă cu acestea.
31. Consiliul European invită Comisia să prezinte un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm, care trebuie să fie adoptat până în iunie 2010, precum și o revizuire intermediară a acestuia până în iunie 2012.

IV. Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice

32. Conferința de la Copenhaga constituie o ocazie istorică pentru comunitatea internațională de a acționa împreună în vederea soluționării provocării reprezentate de schimbările climatice. Consiliul European reamintește poziția de negociere pe care a adoptat-o la 30 octombrie 2009. Toate părțile trebuie să se dedice pe deplin eforturilor de a obține la Copenhaga un acord global, cuprinzător și ambițios, care va cuprinde toate elementele constitutive ale Planului de acțiune de la Bali. O condiție preliminară pentru obținerea unui acord la Copenhaga este aceea de a utiliza standarde internaționale transparente, stabilite de comun acord, pentru măsurarea, raportarea și verificarea gazelor cu efect de seră, asigurându-se astfel transparența angajamentelor, a acțiunilor și a sprijinului. Acordul ar trebui să conducă la finalizarea unui instrument obligatoriu din punct de vedere juridic, de preferință în termen de șase luni de la Conferința de la Copenhaga, pentru perioada care începe la 1 ianuarie 2013.
33. Consiliul European salută, în acest context, angajamentele recente de reducere a emisiilor ale anumitor țări. Obiectivul nostru comun trebuie să fie acela de a limita încălzirea globală la sub două grade, conform dovezilor științifice. Unele părți nu au prezentat încă oferte care să corespundă acestui obiectiv. Consiliul European îndeamnă aceste părți să prezinte ofertele respective fără întârziere.
34. Uniunea Europeană joacă un rol principal în cadrul eforturilor de combatere a schimbărilor climatice. Ca parte a unui acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, UE își reiterează oferta condiționată de a trece la o reducere cu 30% până în 2020, comparativ cu nivelurile din 1990, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze la reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător, în conformitate cu responsabilitățile care le revin și capacitățile de care dispun.

35. Acordul de la Copenhaga ar trebui să cuprindă dispoziții referitoare la instituirea unor acțiuni imediate, care să înceapă în 2010. Consiliul European recunoaște necesitatea acordării unui sprijin financiar sporit. Sprijinul public internațional cu aplicare rapidă ar trebui să implice un sprijin specific și separat pentru adaptare, atenuare și consolidarea capacităților, cu un accent special pe țările cel mai puțin dezvoltate. UE solicită țărilor dezvoltate să își anunțe contribuțiile la un astfel de sprijin. Statele membre ale UE sunt pregătite să contribuie cu o finanțare cu aplicare rapidă de cel puțin [X] miliarde EUR pentru perioada 2010-2012.

V. Extinderea

[de completat după dezbaterile din cadrul Consiliului Afaceri Externe]

VI. Relațiile externe

Parteneriatul estic și Uniunea pentru Mediterana

36. Consiliul European salută demararea punerii în aplicare a Parteneriatului estic din momentul lansării acestuia la summitul de la Praga din 7 mai 2009 și ia act cu satisfacție de măsurile recente întreprinse în vederea consolidării și a aprofundării relațiilor dintre UE și parteneri. Consiliul European subliniază angajamentul Uniunii Europene de a continua punerea în aplicare a Parteneriatului estic și de a promova integrarea europeană a țărilor partenere.

37. Consiliul European subliniază importanța parteneriatului consolidat dintre UE și țările-partenere din zona mediteraneeană și salută procesul întăririi relațiilor, precum și eforturile de a potența cooperarea și dialogul, și procesul instituirii structurilor Uniunii pentru Mediterana.

Iran

38. Consiliul European salută declarația privind Iranul care figurează în anexă.

[de dezbătut în cadrul Consiliului Afaceri Externe]
